

nødt til at komme bort fra den nuværende Tilstand.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at jeg skal se at skaffe Oplysninger tilveie om, hvorledes det omtalte Forhold er ordnet i andre Lande; men jeg vil dog paa Forhaand her gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at man ved en saadan Undersøgelse vil finde, at det sædvanlige er, at der ikke gjøres Forskjel paa Ankere og andet Braggods, at Ankere behandles ligesom andet Braggods, hvilket jo ligger endnu længere borte fra det, som nu gælder hertilands, end hvad her er foreslaaet. Dette tror jeg som sagt, men jeg skal gjerne søge at skaffe Oplysninger i saa Henseende.

Leth: Jeg skal ikke trætte det høie Thing længe med Hensyn til denne Sag. Der er kun et Par ganske enkelte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre, og det er da navnlig med Hensyn til den 3 Dages Frist. Dersom det er saaledes, at denne Frist i Virkeligheden kunde benyttes af Skipperen til selv at tage det Anker, som han havde tabt, op, og saaledes komme i Besiddelse af det Tabte, saa var det anderledes; men i de fleste Tilfælde er Forholdene jo saaledes, at Skipperen er nødt til at henvende sig til Fiskere, for at de kunne tage Ankeret op; han vil, naar enkelte Tilfælde undtages, ikke kunne gjøre det selv. Naar det blev antydet af et æret Medlem, at han paa en Maade i mere eller mindre Grad kom i Hænderne paa de Fiskere, som fikke saadanne Ankere, er det Noget, som jeg tror ikke kan undgaaes, thi han kan ikke tage det selv; det vil i al Fald ikke kunne undgaaes paa nogen anden Maade, end ved at man fastsætter en bestemt og rundelig Bjergeløn. Jeg skal dernæst med Hensyn til de 3 Dages Frist gjøre den Bemærkning, at Ulykken, saavidt jeg har opfattet det, ligger ikke i, at det netop er 3 Dages Frist og ikke kortere eller længere Tid, thi saaledes som Reskriptet af 6te April 1831 § 7 forstaas — saavidt jeg har erfaret, — er Skipperen ikke pligtig til at betale Bjergeløn til Noget, der i disse 3 Dage bringer ham det mistede Anker, men dette har en Omstændighed til Følge, som jeg nu skal omtale med et Par Ord. Naar nemlig Fiskerne se, at en Skipper mister sit Anker, og det kunne de jo saa temmelig let holde Die med, kunne de ikke gaa ud og tage dette Anker indenfor disse 3 Dages Frist, i det Mindste kunne de ikke gjøre det uden at tilsidefætte deres egne Interesser i altfor høi Grad; thi hvis nogle Fiskere gaa ud og tage Ankeret, det vil sige sætte en Bøie til, for saa er Ankeret jo individualiseret og taget, og saa er det jo aldeles ligegyldigt, om det tages op med det Samme eller ikke, — Ingen kan tage det, inden de 3 Dage ere forløbne, — saa kan det hende sig, at andre Fiskere, som rivalisere

med dem, og som have set dette, henvende sig til Skipperen og sige til ham: Giv os i Kommission at finde dit Anker, vi skulle gjøre det meget billigt, hvad der jo er meget let for dem at sige, da de have set, hvor de Andre have lagt Bøien til. Det er Hovedvanskeligheden ved de 3 Dage og hvad dermed staar i Forbindelse, hvorimod Fiskerne ikke kunne have Noget inod, at disse 3 Dage forlænges til 6 Dage eller muligvis 9 Dage eller maaste 12 Dage, eller hvor meget det nu kan blive. En Skipper gaar jo snart sin Veie, saa snart Forholdene tillade det; men naar han og hans Folk, som ere vante til at se Ankeret, ere borte, vil det paa mange Steder, s. Gr. paa Helsingørs Rhed og paa andre Steder, hvor det ofte sker, at der opfiskes en Mængde Ankere, undertiden en halv Snes eller flere, ikke være muligt at beskrive Ankeret, da jo baade Skipperen og hans Folk ere borte. Det kan altsaa ikke beskrives, da der jo jevnlig ikke er Andet end i det Høieste et Fabrikmærke paa Ankeret. Der kan vel være en Jernstok eller en Træstang paa Ankeret, det kan have en Knop paa den ene Ende og en Bøile paa den anden Ende, det er der nogle Ankere, der have, eller en vis Bøigt, det er der ogsaa Ankere, der have, Naavn er der ikke slaaet ind, saa det er næsten ikke muligt, naar Skipperen eller Folkene ere seilede, at konstatere Ankerets Identitet. Jeg tror ikke, at man kan se bort derfra, saa snart man taler om at aabne Skipperen Seilighed til at faae Ankeret igjen, hvad naturligvis Meget kan tale for, saa snart det sker indenfor en rimelig Tid og paa en saadanne Maade, at større Interesser ikke blive tilsidefætte. Derimod tror jeg, at, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 1ste Valgkreds (Nimestad) vilde gjøre det afhængigt af, om Skipperen melber sig, er dette rigtigt; bliver Skipperen paa Rheden i nogen Tid, kan han let melde det, og det finder allerede Sted, det sker meget ofte i Helsingør, og ellers har han jo Telegrafen til sin Disposition, saa jeg tror egentlig, at disse Bekjendtgjørelser i Alvisen ere fuldkommen overflødige. Det er sagt mig baade af Skipperer, Assurandører og Fiskere, at denne Bekjendtgjørelse i Alviserne spiller ingen Rolle, Ingen læser den, det kommer paa en ganske anden Maade til Kundskab.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til 2den Behandling indkaldtes til Fredag Middag Kl. 1.